

ЧУЙ ВЯТЪРЧЕТО

Вятърчето скитореше из Оная гора, откак се помни.

Понякога милваше тревите, друг път брулеше
орехи, а се случваше и да шушне в хралупата на Катеричката...

Понякога свирукаше в клоните, друг път сборичкваше облаци.
Е, случваше се и да вдига пушилка.

- Какъв си вятърничав! - смееше се Катеричката, додето пригладваше разрошената си опашка. - Правиш каквото си поискаш!
- Това е то свободата - скърцаше Стария орех,
- правиш каквото си поискаш!

Само Вятърчето знаеше, че от милване тревите
стават по-меки. И не боцкат по петите.

А обрулените орехи ще стигнат
на Катеричката за цяла зима.

А пък хралупите се нуждаят от проветряване.

А щом земята се напука, значи е време да
сборичка облаците.

Само Вятърчето знаеше, че това е свободата.

Пък свирукането и пушилката - всеки го може.

Ако си толкоз вятърничав, че бродиш из Оная гора, чуй Вятърчето... Милва тревите.

Из „Приказки от Оная гора“

Мая Дългъчева

1.Кой е главният герой в приказката? -

.....

2.Какво прави Вятърчето из Оная гора? Избери два отговора.

а) брулеше орехи

б) милваше тревите

в) играеше с Катеричката

3.Защо Вятърчето милва тревичките? -

.....

4.Избери модела на изречението.

Вятърчето скитореше из Оная гора, откак се помни.

_____, _____. _____?

5.Колко на брой са сричките в думата
ВЯТЪРЧЕТО ? -